

sok százat, s csak tetejükön hagyott olyan kis kalászt, amelyen tíz-tizenöt szem maradt meg és haragosan szólt:

„Mivelhogy engedetlenek voltatok, és a gonosznak szavára hallgattatok, megbüntettlek: ezután szántsatok annyi barázdát, amennyi *nektek* tetszik, adok én is gabonát, amennyi *nekem* tetszik; ez legyen a büntetésetek.“

Ezóta sokat dolgoznak az emberek. Száz és száz barázdát kell húzniok, hogy megteremjen mindennapi kenyerük, de azért az Isten mégis csak annyit ad, amennyit akar.

(Arany-Gyulai: Népkölt. Gyüjt.)

... A kis kertemben jártam,
hol bús avar-lepelben
virág-halottak álltak.
Közöttük élőt leltem;
vadárvacskát, lilácskát
s úgy nevetett a szentem!

Ó, mennyi szent alázat
a sok-sok proletáron,
akik nem „érdekesek“;
mert csak kereszt és járom
minden maszkjuk s könnyeznek
a nagy Alarcos bálon.

Örült, örült a lelkem
a világproletárnak.
Itt színesült szegényke
szép napjain a nyárnak
és várta, míg virágban
hétszűkesztendők járnak.

És várnak. Míg a Sátán
az élet nagy kertésze
rózsákat, nárciszt elhord
pekolba, tűzre, vészre
és ők csak állnak, őket
még nem is vette észre.

Mily szép egy ily virág is,
ha nyári hárem-lázat
elfúj az ősz viharja...
Ó, mennyi szent alázat
egy proletár leánykán,
ki vár és sohse lázad!

És egyszer jó majd Jézus,
rátűzi kalapjára
s viszi, ki vár, ki könnyez,
ki lelki szegény, árva,
a Szíve poharába,
mennyegezős asztalára...

(Mécs László; Tanuljatok belőle.)

Vágyak.

A gulyásnak volt két szép kis kutyája; a Fili, meg a Pici. Jó ideig békességben éltek a pusztán, hanem utoljára is elunták ott az életet.

— Hej Pici! — mondogatta a Fili — de keserves itt az élet. Kenyérhéjon meg szalonnabőrön kívül alig jut itt nekünk valami! Bezzeg jól élnek az ispán kutyái a konyhahulladékon!

Egyszer az ispán meglátta a gulyás szép két kutyáját, s megvette mind a kettőt. A Fili meg a Pici az ispán udvarába került. Jó ideig békességben éltek, hanem utoljára is elunták ott az életet.

— Hej Fili! — mondogatta a Pici, — keserves itt az élet. Mi örizzük az ólat, hogy el ne lopják a disznót, mi vigyázunk, hogy a tolvajok meg ne dézsmálják a kamarában a sonkákat.